

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ Dr. E. D.**, bývajúceho v S., **2/ A. D.**, bývajúcej v S., **3/ M. M.**, bývajúcej v T., **4/ M. M.**, bývajúceho v T., **5/ J. L.**, bývajúcej v T., **6/ A. L.**, bývajúcej v B., všetci v dovolacom konaní zastúpení JUDr. M. Č., advokátkou so sídlom v T. proti žalovanému **M., o určenie splniť povinnosť a iné**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 24 C 61/2006, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 9. februára 2010, sp.zn. 17 Co 260/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcov 1/ až 6/ **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trenčín rozsudkom z 24. februára 2009, č.k. 24 C 61/2006-395 zamietol žalobu žalobkyne 2/ o zaplatenie 8 342 eur a žalobu žalobcov 3/ až 6/ o zaplatenie sumy 2 562,07 eur, ktorých plnení sa domáhali z titulu vkladu do zámeny nehnuteľnosti a z titulu platby za vyňatie z pôdneho fondu. V tejto časti zamietol i žalobu žalobcu 1/. Rovnako zamietol aj žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali uložiť žalovanému povinnosť prevziať do svojho vlastníctva plynovod, vodovod a kanalizáciu s následným zabezpečením ich prevádzkovania odborne spôsobilým prevádzkovateľom a povinnosť dokončiť výstavbu prečerpávajúcej stanice s výtlakom, prípadne ČOV a komunikácie podľa stavebného povolenia č. sp. O. s následným zabezpečením jej údržby. Žalobu žalobcov 1/ až 6/ o zaplatenie 3 896,97 eur z titulu náhrady za vklad do verejného osvetlenia, o zaplatenie 39 500,76 eur z titulu náhrady za vklad do výstavby plynovodu a o zaplatenie 52 592,31 eur z titulu vkladu do výstavby vodovodu vylúčil na samostatné konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nárok žalobcov týkajúci sa zaplatenia peňažnej sumy ako vkladu

do zámeny nehnuteľnosti a platby za vyňatie z pôdneho fondu, je premlčaný. Keďže žalovaný sa premlčania dovolal, nemohol premlčané právo žalobcom priznať. V prípade žalobcu 1/ dospel k záveru, že v tejto časti konania nie je aktívne vecne legitimovaný. Pokiaľ ide o výrok, ktorým žalobcovia žiadali uložiť žalovanému povinnosť prevziať do svojho vlastníctva plynovod, vodovod, kanalizáciu a zabezpečiť ich prevádzku odborne spôsobilým prevádzkovateľom, vyslovil názor, že zo žiadneho hmotnoprávneho predpisu nevyplýva možnosť komukoľvek súdnym rozhodnutím uložiť, aby čokoľvek prevzal do svojho vlastníctva proti svojej vôli. Zamietnutie žaloby o uloženie povinnosti dokončiť výstavbu prečerpávajúcej stanice s výtlakom, prípadne ČOV a komunikácie podľa stavebného povolenia č. sp. O. s následným zabezpečením jej údržby odôvodnil tým, že zo žiadneho hmotnoprávneho, ale ani procesného predpisu nevyplýva možnosť súdu uložiť plnenie povinnosti, ktorá vyplýva zo stavebného povolenia, a to bez ohľadu na to, či toto stavebné povolenie je platné alebo zaniklo.

Krajský súd v Trenčíne rozsudkom z 9. februára 2010, sp.zn. 17 Co 260/2009 na odvolanie žalobcov rozsudok okresného súdu preskúmal v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach odvolania, t.j. v celom rozsahu s výnimkou výroku, ktorým bola časť žaloby vylúčená na samostatné konanie a zistil, že v napadnutej časti je potrebné rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a tiež s dôvodmi jeho rozhodnutia. V odôvodnení preto iba doplnil na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody a reagoval na niektoré skutočnosti vyplývajúce z odvolania (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali včas dovolanie žalobcovia 1/ až 6/. Žiadali, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Vyčítali odvolaciemu súdu, že vo veci nenariadil pojednávanie, hoci ide o zložitú kauzu. Okrem toho vec sa dotýka práv aj iných subjektov, z ktorého dôvodu nariadenie pojednávania vyžadoval dôležitý verejný záujem. Odvolací súd mal podľa dovolateľov pojednávanie nariadiť aj preto, lebo dokazovanie, ktoré navrhli vykonať, malo rozhodujúci význam pre správne rozhodnutie vo veci. Namietali tiež, že žalobca 1/ bol počas výpovede neustále prerušovaný a teda, že prvostupňový súd mu neumožnil vypovedať o všetkých právne významných skutočnostiach. V tejto súvislosti na súde prvého stupňa vzniesli opakovane aj námietky proti zneniu zápisnice z pojednávania z 25. septembra 2009.

Dovolanie odôvodnili tiež tým, že napadnuté rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení veci.

Žalované mesto vo vyjadrení k dovolaniu navrhlo, aby dovolací súd dovolanie žalobcov zamietol a zaviazal ich nahradiť trovy dovolacieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas oprávnené osoby (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno dovolaním napadnúť. Dospel k záveru, že dovolanie žalobcov smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom.

V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V danej veci rozsudok odvolacieho súdu nevykazuje znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 1 a 3 O.s.p., pretože nejde o zmeňujúci, ale potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné, ani nebola vyslovená neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4. Dovolanie nie je prípustné ani podľa ustanovenia § 238 ods. 2 O.s.p. z dôvodu, že dovolací súd vo veci doposiaľ nerozhodoval.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným).

Dovolací súd však nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Pokiaľ dovolatelia namietali, že odvolací súd postupoval nesprávne, keď nenariadil pojednávanie, hoci navrhli vykonať dôkazy, ktoré mali rozhodujúci význam pre správne rozhodnutie vo veci a nariadenie pojednávania si vyžadovala aj zložitost' veci a dôležitý verejný záujem, tejto námietke nemožno prisvedčiť.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. v znení účinnom od 15. októbra 2008 na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak a/ je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, b/ súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania, c/ to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

Podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Z dikcie ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p. vyplýva, že na prejednanie odvolania, ktoré smeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, musí predseda senátu pojednávanie nariadiť okrem iného aj vtedy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie. Či v konkrétnom prípade je nevyhnutné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, je však vecou úvahy odvolacieho súdu a nie účastníkov konania. Ak odvolací súd dospeje k záveru, že súd prvého stupňa náležitým spôsobom zistil skutkový stav veci a preto nie je potrebné dokazovanie

zopakovať alebo doplniť, nič mu nebráni (ak nejde o ostatné dva v zákone vymenované prípady) o odvolaní rozhodnúť bez nariadenia pojednávania.

Z obsahu spisu vyplýva, že v posudzovanej veci odvolací súd považoval skutkové zistenia súdu prvého stupňa za úplné a ich právne posúdenie za správne. Nepovažoval preto za potrebné súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie zopakovať alebo dokazovanie doplniť, o čom rozhodnúť je v jeho plnej kompetencii. Nemožno mu preto vyčítať, že jeho postup, keď prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania, bol v rozpore so zákonom.

Dovolací súd sa nestotožňuje ani s názorom dovolateľov, že v danej veci bolo treba pojednávanie nariadiť z dôvodu uvedeného v § 214 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Podľa dôvodovej správy novely O.s.p. vykonanej zákonom 384/2008 Z.z., ktorým bolo do znenia včlenené toto ustanovenie, zákon necháva na voľnej úvahe odvolaciemu súdu, kedy nariadi pojednávanie z dôvodu dôležitého verejného záujmu. Spravidla pôjde o veci týkajúce sa v rôznych súvislostiach väčšieho okruhu osôb, napr. spory týkajúce sa územného celku, sídliska. Dovolatelia však neuviedli, v čom konkrétne bola táto vec z hľadiska verejného záujmu tak dôležitá, že si to vyžadovalo na prejednanie odvolania nariadiť pojednávanie. Len samotné tvrdenie dovolateľov o existencii dôležitého verejného záujmu bez bližšieho zdôvodnenia vplyvu konania na širší okruh subjektov, neobstojí. Samotná skutočnosť, že jedným z účastníkov konania je M., nemôže znamenať, že automaticky ide o vec z hľadiska verejného záujmu za dôležitú.

Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd postupoval v súlade so zákonom, pokiaľ prejednal odvolanie žalobcov smerujúce proti rozhodnutiu vo veci samej bez nariadenia odvolacieho pojednávania. Uvedený postup odvolacieho súdu nemal preto za následok procesnú vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Námietky dovolateľov spočívajúce v tom, že súd prvého stupňa neumožnil žalobcovi 1/ vypovedať o všetkých právne významných skutočnostiach a že nesprávne uviedol do zápisnice na pojednávaní dňa 25. septembra 2008 obsah jeho prednesu, považoval dovolací súd za nedôvodné. Skutočnosť, že by žalobca 1/ nemal možnosť riadne sa vyjadriť ku všetkým právne významným okolnostiam prípadu, z obsahu zápisnice z 25. septembra 2008, ale ani z následných podaní žalobcov (ich právnej zástupkyňi), nevyplýva. Nesprávnosť

znenia zápisnice z 25. septembra 2008 bola odstránená následne v zápisnici o pojednávaní z 13. novembra 2008.

Dovolateľmi namietané nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je síce prípustným dovolacím dôvodom, samotné ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Keďže prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., a dovolacím súdom neboli zistené ani vady konania v zmysle § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Dovolací súd žalovanému nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, ktoré pozostávali z odmeny jeho právneho zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu, nakoľko ich nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za trovy potrebné na účelné bránenie práva (§ 142 ods. 1 v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. mája 2011

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová